Dosarul nr. 2-1011/24
2-24111549-08-2-03102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08 aprilie 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căușeni (sediul Anenii Noi)
Instanța de judecată constituită din:
Președintele ședinței, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefier Liudmila Sucitu

examinând în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina împotriva lui Larionov Alexandr, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est, Structura Teritorială de asistență socială Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

La data de 03 octombrie 2024, Judecătoria Anenii Noi a înregistrat cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina împotriva lui Larionov Alexandr, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est, Structura Teritorială de asistență socială Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cererea de chemare în judecată a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Nicolae Ghedrovici.

Argumentele participanților la proces:

În **motivarea cererii**, avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina indică că, în fapt, la data de 31.07.2020, în Primăria s. *****, r-l *****, fost încheiată căsătoria între Larionov Alexandr și Larionov Marina, certificată prin actul de căsătorie nr. *****, ***** din aceeași dată. Din căsătoria dintre părți au luat naștere doi copii: ***** și *****.

Pe parcursul acestor patru ani de zile soții au locuit, prima perioadă la părinții reclamantei, apoi la părinții pârâtului. Cu părere de rău, în urma comportamentului inadecvat și recalcitrant al soţului, reclamanta practic a fost nevoită, în ultima perioadă, să locuiască cu ambii copii separat, la părinții săi din s. ***** r-l *****.

Cu regret, toate tentativele reclamantei de a menține căsătoria în albia armoniei, într-un mediu sănătos, atât pentru copii, cât și pentru soți, s-au soldat cu eșec. Soții nu mai găsesc soluții comune asupra problemelor ce apar, au viziuni diferite de viață și nu mai duc o viaţă de cuplu. Comportamentul pârâtului față de membrii familiei, care este unul denigrator, se manifestă mereu prin injurii, agresiune fizică, consum necontrolat de alcool.

Soţul nu mai are careva sentimente de afecțiune, respect și empatie față de soție, mai mult o numește cu cuvinte necenzurate și a aplicat forța fizică chiar în fața copiilor comuni. Celebrând botezul Gloriei (fiicei mai mici), în vara acestui an (2024), soțul, sfidând orice normă a bunurilor moravuri, respect reciproc şi-a însuşit toata suma care a fost câştigată. Reclamanta consideră că s-a câştigat cam 100.000 (o sută mii) lei. Cu toate acestea, pârâtul nu acoperă nici cele mai stringente cheltuieli suportate de reclamantă pentru asigurarea unui trai decent al copiilor minori. Mai mult, şi-a însuşit fără acordul reclamantei toată îndemnizaţia unică acordată de către stat la naştere a celui de al doilea copil, precum şi indemnizația lunară, în mărime de 15000 (cincisprezece mii) lei, copiii locuind cu reclamanta. Pârâtul, având cetățenie română, a aplicat la indemnizațiile lunare, acordate de statul Român, a copiilor comuni şi primindu-le nu le dă spre cheltuieli curente, cu care se confrunt zilnic. Refuză sistematic să-şi onoreze obligațiunile fireşti de părinte, chiar şi atunci când este strict necesar de a merge la medic cu copiii, copilul mai mic având un diagnostic de pielectazie la rinichi.

În aceste circumstanțe, reclamanta având un copil sugar din cei doi, este nevoită să caute surse de venit pentru a întreține copiii la nivelul cuvenit. Pârâtul mai apare din când în când cu "lecții de morală" însoțite de înjosiri şi injurii, dar financiar nicicum nu asigură o dezvoltare firească a copiilor săi, ceea ce denotă destrămarea definitivă a relațiilor de familie și pe acest fundal, contradicțiile dintre aceştia se manifestă din ce în ce mai acut. Apogeul a fost când a aplicat forța fizică față de copilul mai mare, căruia i-a traumatizat buza de jos şi reclamanta a observat sângerare în acea regiune. Ca rezultat, reclamanta a depus plângere la IP Anenii Noi, care nu s-a soldat cu nimic.

Întru a dovedi comportamentul imoral al pârâtului aduce la cunoştinţă instanței copia Sentinţei din 05.09.2024, emisă de Judecătoria Anenii Noi (sediul Central), Judecător Pantaz Sergiu, prin care s-a acceptat acordul de recunoaştere a vinovăţiei încheiat la data de 28.06.2024, în cadrul cauzei penale nr. *****între inculpatul Larionov Alexandr şi procurorul Procuraturii raionului Anenii Noi, Talmaci Alexandru. Din textul Sentinţei: "Larionov Alexandr se recunoaşte vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, şi i se aplică pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport". Declară, pe proprie răspundere, că pârâtul nu respectă acordul încheiat cu procurorul şi continuă să conducă mijloace de transport.

Prin urmare, consideră că căsătoria nu are perspectivă și urmează a fi desfăcută.

Reieşind din circumstanțele enumerate şi călăuzindu-se de principiul Interesul superior al copilului consacrat în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20 noiembrie 1989, consideră că atât conviețuirea cât şi menţinerea căsătoriei între părți nu mai are nici o relevanță. Paragraful 1, art. 3 al Convenției menționate prevede: "În toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătoreşti, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala."

În conformitate cu art.2 alin.(1)-(3) Cod familiei, familia şi relațiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat. Numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă generează drepturile și obligațiile de soți prevăzute de prezentul cod. Relaţiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educația și apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori și ale celor inapți de

muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei. Or, constată că acestea lipsesc cu desăvârşire în cazul dat.

Codul de procedură civilă la art. 5, întitulat accesul liber la justiție, al. (1) prevede ce orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Al. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Potrivit art.9 alin. (1)-(2) Cod familiei, încheierea căsătoriei are loc la organele de stare civilă, precum şi la alte organe abilitate prin lege. Drepturile şi obligațiile juridice ale soților iau naştere din ziua înregistrării căsătoriei la organele de stare civilă. În concordanţă cu prevederile art.16 alin.(1)-(4) Cod familiei, toate problemele vieții familiale se soluționează de către soți în comun, în conformitate cu principiul egalității lor în relațiile familiale. Fiecare dintre soți este în drept să-şi continue ori să-și aleagă de sine stătător îndeletnicirea şi profesia. Soții îşi determină domiciliul în mod liber şi independent. Relațiile dintre soți se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligații comune de întreținere a familiei, de îngrijire şi educație a copiilor.

Conform dispozițiilor art.37 alin.(1)-(5) Cod familiei, dacă soții au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile când există acordul la divorț al ambilor soți, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluționarea problemei. Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.

Din dispozițiile art.16 al Legii privind drepturile copilului, rezultă cert că, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

În conformitate cu prevederile art.17 al Legii privind drepturile copilului, copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă țară, are dreptul să întrețină relații personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Potrivit art.8 alin.(1) al Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia. În conformitate cu dispozițiile art.62 alin.(1) şi (3) Cod familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele şi de părerea copilului.

Reieşind din prevederile art.63 alin.(1)-(3) Cod familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților.

La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi,

care va conține, după caz, şi informația disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. Prin prisma art.64 alin.(1) Cod familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

Totodată, conform art.9 alin.(1) şi (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20 noiembrie 1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat. exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

La caz, reiterează și prevederile art.18 alin. (1) din Convenția menționată supra, care stabilesc că, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de cresterea si dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului. Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti. Pentru a-l determina trebuie să se ţină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală şi intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților, ci şi vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de ataşament şi preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinţi şi copil, între copil şi alţi membri ai familiei extinse.

Consideră, pe bună dreptate, și echitabil ar fi de a stabilit de către instanţa de judecată pensie de întreținere a copiilor minori a câte 4000 (patru mii) lei lunar per copil și 4000 (patru mii) lei în calitate de pensie de întreţinere lunară pentru reclamantă din contul pârâtului, până la atingerea de către copilul mai mic, a vârstei de 3 ani (art. 82 al. (2) lit. c) Codul familiei).

Consideră pe bună dreptate și echitabil ar fi de a stabilit de către instanţa de judecată pensie de întreținere a copiilor minori a câte 4000 (patru mii) lei lunar per copil și 4000 (patru mii) lei în calitate de pensie de întreţinere lunară pentru reclamantă din contul pârâtului, până la atingerea de către copilul mai mic, a vârstei de 3 ani (art. 82 al. (2) lit. c) Codul familiei).

Grație legislației în vigoare, se desprinde principiul unanim recunoscut că obligația de a contribui la întreținerea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului îi revine ambilor părinți, respectiv nu poate pusă doar în sarcina numai unuia dintre părinți. Un copil nu are nevoie doar de îmbrăcăminte, încălțăminte şi alimente, ci are nevoie și de condiții decente și optime de locuit, ceea ce presupune o locuință adecvată creșterii unui minor, curată, mobilată şi utilată, are nevoie de o bună pregătire educațională, de cărți potrivite vârstei sale și, cel mai important, are nevoie de afecțiune și atenție permanentă, de cineva care să se ocupe de educația și îngrijirea sa permanentă şi constantă. Or, este mai mult decât evident că toate aceste îndatoriri" enumerate mai sus rămân în sarcina părintelui la care a fost stabilită locuința minorului. Aşadar, cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi unul rezonabil pentru întreținerea copiilor minori, capabil să asigure condițiile de viață necesare dezvoltării normale a lor.

Conform art.8 Cod de Procedură Civilă părțile, alți participanți la proces au dreptul să fie asistați în judecată de către un avocat ales ori desemnat de coordonatorul oficiului teritorial al

Consiliului Naţional pentru Asistență Juridică Garantată de Stat sau de un alt reprezentant, în cazurile prevăzute de prezentul cod."

Prevederile art.5 alin.(1) a Legii cu privire la avocatură stabilesc că orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată şi reprezentată de acesta în materie juridică."

Articolul 96 alin. (1) și (1') Cod de Procedură Civilă prevede că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică acordată de avocaţi, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile."

Sunt realmente angajate, adică sunt sume reale pe care reclamantul le-a achitat avocatului, fapt confirmat prin bonul de plată. Sunt necesare, adică reprezintă timpul rezonabil necesar pentru a reprezenta reclamantul în fața instanței de judecată. Sunt rezonabile ca mărime.

În această ordine de idei, face trimitere şi la practica Curții Constituţionale care a adoptat Hotărârea nr. 12 din 19.06.2003 pentru controlul constituționalității Legii. Nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură prin care a constatat că, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice, iar mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată.

Mai mult ca atât, conform practicii, CtEDO a apreciat costul unei ore de lucru a avocatului luând în calcul recomandările Uniunii Avocaţilor din Republica Moldova. Aparent, CtEDO a considerat rata pe oră de EUR 50-60 rezonabilă, însă, anul 2008, într-o cauză complexă, a acceptat și rata de EUR 100 pe oră pentru lucrul unui avocat din Republica Moldova (Oferta Plus SRL c. Moldovei, 12/02/2008). Aşadar, Reclamanta a încheiat contract de asistenţă juridică la data 24.09.2024, achitând conform bonului de plată 7000 (şapte mii) lei.

Conform Legii taxei de stat, intrată în vigoare din 01.01.2024, nr. 213, art. 1 taxa de stat este o sumă de bani care se percepe de către organele de stat şi de către alte entități împuternicite special pentru acest fapt de la persoanele fizice şi juridice în ale căror interese se efectuează acțiuni sau se eliberează documente. În art. 2 al aceeaşi legi, apare noțiunea de taxă de timbru care este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanţă, cât și în căile de atac.

Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. Taxa de timbru constituie 200 de lei. În art. 3 sunt prevăzute obiectele impunerii taxei de stat la lit. a) cererile de chemare în judecată, cererile reconvenționale, cererile de intervenţie principală, cererile de apel, cererile de recurs și alte cereri prevăzute în anexa nr. 1, cererile de contestare a actelor şi acţiunilor executorului judecătoresc, precum şi pentru cererile de eliberare de către instanța de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, conform anexei nr. 1.

Conform p. (1.6) al anexei N1 al Legii taxei de stat, taxa pentru cererile de desfacere a căsătoriei este de 500 lei, p. (1.8) se impune taxa de 200 lei pentru stabilirea locului de trai a copilului minor, în concluzie avem următorul calcul: 500 (taxa de stat)+200 (taxa de timbru)+200 (stabilirea locului de trai a unui minor)+200 (stabilirea locului de trai al altui copil minor)=1100 (o mie o sută) lei.

Astfel, avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina a solicitat desfacerea căsătoriei între Larionov Alexandr și Larionov Marina; stabilirea locului de trai a copiilor minori,

***** şi *****, cu mama acestora Larionov Marina; stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, ***** și *****, în mărime de 4000 (patru mii) lei lunar pentru fiecare până la atingerea majoratului; stabilirea cuantumului de 4000 (patru mii) lei pensie de întreținere a reclamantei din contul pârâtului, până la atingerea vârstei de 3 ani de către copilul comun *****; încasarea în folosul reclamantei de la pârât a sumei de 7000 (șapte mii) lei, cheltuieli legate de asistență juridică, 1100 (o mie o sută) lei ce include taxa de stat, de timbru și taxa pentru stabilirea locului de trai a copiilor minori.

Elucidarea poziției și prezenței participanților la proces:

În ședința de judecată, *reclamanta Larionov Marina,* a solicitat admiterea integrală a acțiunii înaintate.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, *avocatul Crăciun Vitalie*, a solicitat admiterea integrală a acțiunii înaintate.

În ședința de judecată, *pârâtul Larionov Alexandr* a solicitat respingerea acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului, *avocata Lupea Georgeta*, nu s-a prezentat.

În ședința de judecată, *reprezentanta intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est Direcția Protecția a Copilului și Familiei a STAS Anenii Noi*, *Vinniţcaia Valentina*, a solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama Larionov Marina.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiune, instanța de judecată consideră că ***cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial ca fiind întemeiată,*** din considerentele expuse *infra*.

În conformitate cu prevederile *art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă*, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform *art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă*, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform *art. 121 Cod de procedură civilă*, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Iar, în conformitate cu *art. 239 Cod de procedură civilă*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Instanța de judecată a constatat cu certitudine că, la *****, Larionov Alexandr și Larionov Marina au înregistrat căsătoria la primăria *****, raionul *****, actul de căsătorie nr. *****, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie, eliberat la *****de *****.

Art.48 din Constituția Republicii Moldova stipulează că, familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Conform *art. 2 alin. (3) din Codul familiei*, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanța de judecată accentuează că, în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile și condițiile statuate de Codul familiei, drept care nu poate fi limitat sub nicio condiție.

De asemenea, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, părțile nu doresc menținerea și păstrarea familiei, astfel încât conviețuirea lor este imposibilă.

Conform *art. 33 alin. (2) din Codul familiei*, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soțului în privința căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Din coroborarea prevederilor *art. 35 din Codul familiei* rezultă că, în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (1) şi (2), căsătoria se desface de către organul de stare civilă, iar în cazurile prevăzute la art. 36 alin. (4) şi (5) şi la art. 37 – pe cale judecătorească.

În concepția *art. 37 alin. (1) din Codul familiei*, dacă soții au copii minori comuni, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin.(2), sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

Conform *art. 37 alin. (3) și (4) din Codul familiei*, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Prin urmare, reieșind din conținutul acțiunii, cât și din explicațiile oferite, s-a constatat cert că, părțile nu își doresc menținerea relațiilor familiale, iar continuarea relațiilor de căsătorie nu mai este posibilă.

În contextul celor expuse, instanța de judecată consideră necesar de a desface căsătoria încheiată între Larionov Alexandr și Larionov Marina, înregistrată la Primăria *****, raionul *****, la data de *****, actul de căsătorie nr. *****.

Conform *anexei 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023*, pentru înregistrarea actelor de stare civilă, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii instanței judecătorești se achită taxă de stat în mărime de 500% din unitatea convențională stabilită.

Având în vedere dispozițiile legale enunțate, cât și solicitarea reclamantei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, de la Larionov Alexandr, taxa de stat în cuantum de 500% din unitatea convențională stabilită, adică suma de 250 (două sute cincizeci) lei.

Instanța de judecată reține faptul, că din căsătorie, părțile au doi copii minori: *****, născut la ***** și *****, născută la *****.

Potrivit Certificatului de naștere seria *****, ***** s-a născut la *****, în or. *****, Republica Moldova, părinții copilului fiind Larionov Alexandr și Larionov Marina. (*f.d. 15*)

Potrivit Certificatului de naștere seria *****, ***** s-a născut la *****, în s. *****, r-l *****, Republica Moldova, părinții copilului fiind Larionov Alexandr și Larionov Marina. (*f.d. 16*)

Conform *art. 51 alin. (2) și (3) Codul familiei*, ***fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei***, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei.

Conform *art. 52 alin. (1) Codul familiei*, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu bunei, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 63 alin. (1) Codul familiei în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (1^1) În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. (2) Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) (3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. (4) În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent. (5) În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Conform *art. 16 și 17 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului*, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuiește în Republica Moldova sau în orice altă țară, are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În ședința de judecată, reclamanta Larionov Marina și reprezentantul reclamantei, avocatul Crăciun Vitalie au solicitat stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama Larionov Marina, din motiv că se află la întreținerea exclusivă a ultimei și pârâtul nu participă la viața copiilor minori.

Instanța de judecată a constatat că, potrivit concluziilor din Ancheta socială din 31.10.2024, Larionov Marina locuiește împreună cu părinții; condițiile de trai sunt bune; Larionov Marina lucrează ca profesoară de limbi străine în cadrul LT „*****” din s. *****; asigură un mod sănătos de viață și o bună educație copiilor săi minori. La fel este indicat că din spusele soției, Larionov Alexandru a manifestat un comportament urît față de soția sa, alcoolul a dus la neînțelegeri în familie, în ultima vreme nu prea a asigurat necesarul familiei financiar. Din aceste motive Larionov Marina a inițiat procesul de divorț. (*f.d. 35*)

Conform Avizului-concluzie privind determinarea domiciliului copiilor nr. 224 din 21.02.2025, emis de Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est, Structura Teritorială de asistență socială Anenii Noi, reieșind din interesul superior al copilului, autoritatea consideră oportun stabilirea domiciliului copiilor minori *****, născut la ***** și *****, născută la ***** cu mama Larionov Marina. (*f.d. 61*)

Astfel, cercetând materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanța de judecată consideră necesar de a stabili domiciliul copiilor minori ***** și ***** cu mama acestora, Larionov Marina.

Totodată, instanța de judecată reține că, stabilind domiciliul copiilor minori cu mama, acest fapt nu împiedică exercitarea dreptului tatălui la întrevederi cu copiii, cât și participarea acestuia în educarea și creșterea lui ***** și *****.

Conform *art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova*, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Conform *art. 58 alin. (1) Codul familiei*, ***părinții au drepturi și obligații egale față de copii***, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform *art. 74 alin. (1) Codul familiei*, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Totodată, conform *art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului*, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

În sensul *art. 18 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului*, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz,

reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Situație similară este reglementată şi la *art. 27 alin. (1) şi (2) din Convenție*, care statuează că, statele părţi recunosc ***dreptul oricărui copil de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială***. Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare în vederea dezvoltării copilului.

Conform *art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului*, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

În această ordine de idei, se reține că, atât normele de drept prevăzute de Codul familiei, cât şi cele internaționale stabilesc că, răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Conform *art. 76 alin. (1) şi (2) Codul familiei*, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75.

Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Se reține că, starea materială reprezintă situația social-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex. capacitatea de muncă, studiile etc).

Starea familială definește conjunctura şi relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, cum ar fi numărul copiilor şi persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma „alte circumstanțe importante” extinde sfera de aplicare a art. 75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă, care, se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanței de judecată din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex. chestiuni de ordin medical).

Astfel, întru respectarea dezideratelor descrise mai sus, urmează să se țină cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la *art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului* la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor

copiilor al ambilor părinți care nu se află în relații de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Instanța de judecată reține că, cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ și nu obligatoriu. Or, pe lângă minimul de existență mai sunt și cheltuieli legate de frecventarea instituției preșcolare, procurarea hainelor, cheltuieli strict necesare creșterii şi evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să menționeze că, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică, cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Larionov Alexandr, în beneficiul lui Larionov Marina, pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, născut la ***** și *****, născută la *****, în sumă fixă de a câte 3000,00 (trei mii) lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data depunerii cererii –03 octombrie 2024 și până la atingerea de către fiecare copil a vârstei majoratului.

Or, instanța nu poate reține ca rezonabilă suma fixă solicitată de către reclamantă în mărime de 4000 lei lunar pentru fiecare copil, deoarece din materialele cauzei, se constată că pârâtul nu are resurse financiare pentru satisfacerea acestei pretenții, or dispunerea în sarcina pârâtului achitării sumei date lunar este exagerată, deoarece la creșterea copiilor urmează să contribuie în egală măsură ambii părinți, atât tata, cât și mama.

După cum s-a menționat, ***dezvoltarea, creșterea şi educarea copilului sunt obligațiunile stricte ale ambilor părinți***, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau nu cu copilul, fiind de obligația ambilor părinți să suporte cheltuielile de întreținere, astfel, nu poate fi pusă pe seama tatălui întreaga sumă pentru întreținerea copiilor.

Totodată, Larionov Alexandr urmează șă-și îndeplinească obligațiile de părinte cu bună-credință și să contribuie la creșterea, întreținerea și dezvoltarea copiilor, fiind o persoană tânără, aptă de muncă, fiind obligat să muncească și să asigure copiilor un trai decent.

Conform art. 83 lit. b) din Codul familiei, dreptul de a pretinde întreţinere de la fostul soţ pe cale judecătorească îl are fostul soţ, care necesită sprijin material, ocupat cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după naşterea acestuia.

Starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreţinerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influenţează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex.: capacitatea de muncă, studiile etc.).

Reclamanta Larionov Marina în cadrul ședinței de judecată a confirmat că este angajată oficial în cîmpul muncii, are loc de trai, instanța de judecată concluzionînd că starea materială a sa nu necesită sprijin material suplimentar care poate fi acordat în baza prevederilor art. 83 lit. b) din Codul familiei.

Or, instanța de judecată consideră că încasarea pensiei de întreținere a fostului soț cât și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori stabilită de către instanța de judecată de la Larionov Alexandr, ar fi nejustificată și disproporționată.

Din aceste considerente instanța de judecată va respinge ca fiind neîntemeiată cerința cu privire la încasarea din contului lui Larionov Alexandr în contul lui Larionov Marina a pensiei de întreținere a fostului soț în sumă de 4000 lei, până la atingerea vârstei de 3 ani de către copilul comun *****.

Potrivit *art. 82 Cod de procedură civilă*, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu *art. 84 Cod de procedură civilă*, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.

Potrivit art. *83 alin. (1) Cod de procedură civilă,* taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Larionov Alexandr, în beneficiul lui Larionov Marina, taxa de stat, în mărime de 900,00 (nouă sute) lei și taxa de timbru, în mărime de 200,00 (două sute) lei.

În conformitate cu *art. 85 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă*, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei de întreținere.

Art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă prevede că, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

În astfel de împrejurări, reținând prevederile legale menționate, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Larionov Alexandr, în contul statului, taxa de stata, în mărime de 2709,97 (două mii șapte sute nouă, 97) lei pentru cerința cu privire la încasarea pensiei alimentare.

Potrivit *art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă*, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: i) cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu prevederile *art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă*, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform ordinului de plată seria/nr. PL 989242 din 24.09.2024, se atestă că Larionov Marina a achitat suma de 7000 lei pentru serviciile de asistență juridică către avocatul Vitalie Crăciun. (*f.d. 5*)

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Costin versus România*, hotărârea din 26 mai 2005; *cauza Străin și alții versus România*, hotărârea din 21 iulie 2005; *cauza Petre versus România*, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Distinct de aceste constatări, instanța de judecată reține că, cauza reprezintă un anumit grad de complexitate, întreprinderea unor măsuri speciale, astfel încât antrenarea unui avocat, precum și cuantumul asistenței judiciare solicitate la caz sunt parțial justificate, necesare și reale, din care considerente urmează a fi admise parțial cheltuielile de judecată compuse din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000 lei în prezentul proces judiciar.

Din considerentele expuse, instanța de judecată va încasa de la Larionov Alexandr în beneficiul lui Larionov Marina, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 7000 lei.

Reieșind din cele menționate în coraport cu probele prezentate, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina împotriva lui Larionov Alexandr, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est, Structura Teritorială de asistență socială Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Crăciun Vitalie, în interesele lui Larionov Marina împotriva lui Larionov Alexandr, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Est, Structura Teritorială de asistență socială Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se desface căsătoria încheiată între Larionov Alexandr, a.n. *****, IDNP ***** și Larionov Marina, a.n. *****, IDNP *****, înregistrată la Primăria *****, raionul *****, la data de *****, actul de căsătorie nr. *****.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, se încasează de la Larionov Alexandr, a.n. *****, IDNP *****, taxa de stat în cuantum de 500% din unitatea convențională stabilită, adică suma de 250 (două sute cincizeci) lei.

Se stabilește domiciliul copiilor minori *****, a.n. *****, IDNP *****și *****, a.n. *****, IDNP *****, cu mama acestora, Larionov Marina, a.n. *****, IDNP *****.

Se încasează de la Larionov Alexandr, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul lui Larionov Marina, a.n. *****, IDNP *****, pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, a.n. *****, IDNP *****și *****, a.n. *****, IDNP *****, în mărime de a cîte 3000,00 (trei mii) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data depunerii cererii - 03 octombrie 2024 și până la atingerea de către fiecare copil a vârstei majoratului.

Se încasează de la Larionov Alexandr, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul lui Larionov Marina, a.n. *****, IDNP *****, cheltuielile de asistență juridică, în mărime de

7000,00 (șapte mii) lei, taxa de stat, în mărime de 900,00 (nouă sute) lei și taxa de timbru, în mărime de 200,00 (două sute) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Larionov Alexandr, a.n. *****, IDNP *****, în contul statului suma de 2709, 97 (două mii șapte sute nouă, 97) lei pentru cerința cu privire la încasarea pensiei alimentare.

În termen de 3 zile de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, o copie a acesteia va fi expediată Serviciului de Stare Civilă a Agenției Servicii Publice.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Anenii Noi).

Președintele ședinței,

Judecător Nicolae Ghedrovici

Copia corespunde originalului, judecător Nicolae Ghedrovici